

Det kostede os ikke noget Besvær at gaa med til dette Ændringsforslag, hvorefter Ministeren ikke benøver at indhente Biskoppernes Erklæring. Det har man slaaet stort op i Agitationen, som i det hele taget har været af en mærkværdig Art, mod disse Lovforslag. Man har fra radikal Side kaldt det en Knopskydning, men vi har ikke haft nogen som helst Interesse for denne „Knopskydning“ og har ganske ladet det Punkt falde.

Tilbage staar Ændringsforslag Nr. 14. Jeg har tidligere udtalt, at vi har meget alvorlige Betæneligheder overfor det. I den Diskussion, jeg nylig nævnte, har der Gang paa Gang været talt om, at man ved Stiftsbaandsløsning skulde sikre Minoriteterne. Jeg har altid sagt, at det var i og for sig meget mærkeligt at bringe en Tanke om Stiftsbaandsløsning i Forbindelse med en Lov, der netop sikrer Minoriteterne, idet den giver Ministeren Ret til at tage en Mand, der endogsaa har faaet et saa ringe Stemmetal som en eller to. Det er altsaa i og for sig højst besynderligt at sige, at der i denne Lov trænges til en særlig Bestemmelse, som sikrer Minoriteterne. Imidlertid har vi ikke principielle Betæneligheder ved Stiftsbaandsløsning, og der er jo ogsaa gjort opmærksom paa, hvad Ordføreren endog var ganske klar over, at en Stiftsbaandsløsning under en fornuftig Form ogsaa vil kunne være Værn overfor en vilkaarlig Minister. Det er ganske klart, at hvis man tænkte sig det Tilfælde, som Ordføreren for sigtede til, vilde det se meget uheldigt ud, naar den udnævnte Biskop sad og regerede over 10 Menigheder i vedkommende Stift, medens Majoriteten af Menighederne havde løst Stiftsbaand til en anden Biskop. Jeg mener derfor, at en Minister, der er forstandig, selvfølgelig vil tænke sig om, om det gaar an at udnævne en Mand, som kun har faaet et ringe Antal Stemmer. Og da det er oplyst, at Biskopperne har anbefalet dette — jeg er ikke ganske klar over af hvilken Grund, men vi har jo fra vor Side stadig erklæret, at vi ønskede, Biskopperne skulde høres med Hensyn til Ordningen af de kirkelige Spørgsmaal —, og da det endvidere neppe vil være muligt at gennemføre denne Lov, uden at denne Paragraf kommer med, og da sluttelig Forholdet er dette, at den muligvis ogsaa kan yde en Beskærmelse imod den Vil-

kaarlighed, den Byzantinisme, som jeg formoder kan finde Sted under visse Regeringer med Hensyn til Embedsudnævnelser i Kirken, vil vi gaa med til at stemme for denne Paragraf om Stiftsbaandsløsning. Jeg glæder mig over de faldne Udtalelser om, at det er Meningen, at den skal formes bedre; der er visse Ting i den, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa, men som sikkert trænger til at gennemdrøftes.

Povlsen: Den ærede Ordfører (Moltesen) udtalte, at dette Lovforslag ikke var et Forslag om Bispevalg, men at det kun indeholdt en Forslagsret for Menighedsraadene. Jeg tror imidlertid, at naar man lovfæster en saadan Forslagsret, vil man neppe kunne undgaa at tage Hensyn til de Forslag, der kommer frem, saaledes at Ministeren maa søge udnævnt den Mand, der har faaet de fleste Stemmer. Ellers er der ikke stor Mening i den Forslagsret, som man her vil give. Vi er i det radikale Venstre af den Mening, at en Lov som denne i høj Grad vil bidrage til at fremkalde bitre kirkelige Partistridigheder i vort Folk og fremme Ufordragelighed i vort Folk paa en uhyggelig Maade, og vi er af den Mening, at Mindretallene under de Vilkaar, der herefter vil fremkomme, vil blive ilde stedt. Man har ogsaa en Fornemmelse af, at flere af Venstres Medlemmer indenfor Udvalget er enige i dette, og at man søger at hjælpe derpaa ved at stille Forslaget om Stiftsbaandsløsning; et Forslag, som jeg nu efter de Udtalelser, der er faldet, forstaar endnu ikke har fundet sin endelige Form. Jeg maa ogsaa tilstaa, at i den Form, hvori det foreligger, synes det mig lidet værdifuldt, for det er jo aldeles afgjort, at efter Gennemførelsen af Bispevalg vil den Tilstand let kunne komme til at foreligge, at der ikke er nogen Biskop for et Mindretal at løse Stiftsbaand til, og desuden er der adskillige Forhold, som slet ikke er nævnt i dette Forslag, og som dog maatte finde en Afgørelse. Jeg vil f. Eks. gerne spørge om, hvorledes man vil stille en Biskop med Hensyn til Skoletilsynet, naar en Præst og den paagældende Menighed har løst Stiftsbaand; der vil dog komme til at foreligge store Vanskeligheder, naar Stiftets Biskop alligevel skal være tilsynsførende paa Skolens Omraade. Naar man